

Pitzner: Den højtærede Finansminister omtalte ved Forelæggelsen af Finanslovsforslaget det, som jeg allerede har nævnt en Gang, da jeg tidligere talte, nemlig Spørgsmaalet om Skolerne i Randers og Viborg. Han stillede nemlig et Spørgsmaal dér, idet han mente, at det vilde være interessant at faa undersøgt, hvorledes Bevilgingerne var svulmet op. Jeg søgte at klarlægge, hvorledes det var gaaet til, og hvorledes vi den 27. Marts var kommet til en Sum paa 1 924 000 Kr. foruden Belysningslegemeerne og Inventar. Den højtærede Finansminister endte saa den Del af sin Tale med at sige: Det er det forrige Ministerium, der har planlagt disse Skoler, saa vi for vort Vedkommende har intet Ansvar derfor. Derefter paaviste jeg overfor den højtærede Minister, hvorledes det virkelige Forhold var, og det lod da ogsaa til, at den højtærede Minister gennem den korte Bemærkning, han havde efter min Tale, er kommet i Tvivl. Efter at han nemlig først har sagt, at det er det forrige Ministerium, der har planlagt disse Skoler, saa dette Ministerium intet Ansvar har derfor, siger den højtærede Minister i den korte Bemærkning: „Hvor Ansvaret skal lægges, kan vi diskutere længe om; vi finder det sikkert ikke“ — altsaa en betydelig Forskel fra den første Udtalelse, hvorfor jeg haabede at kunne gaa ud fra, at den højtærede Minister havde forstaaet og var blevet klar over, at han havde været paa den gale Side i sin Tale ved Finanslovsforslagets Forelæggelse. Da den højtærede Minister havde Ordet senere under Ministertalerne, kom han igen ind paa det, men er dér noget mere forbeholden overfor Spørgsmaalet og siger, at han tror ikke, at man ved nærmere Undersøgelse af Forholdene vil kunne komme udenom, at Ansvaret for, at disse Skoler er blevet bygget saa dyrt, som de er, til syvende og sidst maa hvile paa det Ministerium, som sad, medens de blev bygget. Dér haler den højtærede Minister i Land fra sin korte Bemærkning; men jeg vil holde mig til den alligevel og vil gaa ud fra, at den højtærede Minister, som Forholdene ligger, efter at jeg har talt, er klar over, at han har taget fejl i første Omgang. Saa henviste den højtærede Minister til, hvad der er rigtigt, at der paa Finanslovene ikke har været nogen Bevilling til Skolerne; de har været paa Tillægsbevillingslovene; og han henviser til, at først da den socialdemokratiske Regering kom til, kom disse Bevillinger ind paa Finansloven. Det er rigtigt. Men derudfra slutter saa den højtærede Minister noget galt, idet han siger, at deraf fremgaar, at der altsaa er

handlet ganske i Blinde; man har ikke taget noget Overblik over, hvor meget der skulde til i de enkelte Aar; naar man naaede den Tid, da Finansaaret skulde afsluttes, kom man med Regningen og tog paa Tillægsbevillingsloven det, der var brugt. Saadan kan det jo være; men jeg betvivler dog, at den højtærede Finansminister vil gaa ud fra, at det ligger saaledes altid. Jeg har nemlig tidligere nævnt — hvad der er blevet noget misforstaaet af en anden æret Taler om den Sag —, jeg har nævnt Garnisonssygehuset for at vise, hvorledes Summerne kan stige paa forskellige Poster. Jeg viste, at der var bevilget 1 200 000 Kr., medens den endelige Sum, der var brugt til i Aar, paa den sidste Finanslov, var — der var først nævnt et galt Tal, men det er rettet — noget over 5 300 000. Naar vi undersøger, hvad der er brugt under den radikale Regering, vil vi se, at alle de Summer, der er brugt, har været paa Tillægsbevillingsloven. Der er det yderligere interessante, at de Summer, der er brugt i de tre Aar, da de Radikale sad ved Styret, medens denne Sag var for, er 1 898 000 og nogle Hundrede Kroner, altsaa ca. 700 000 Kr. udover, hvad der ved Lovforslagets Fremsættelse var beregnet. Jeg nævner dette for at klargøre overfor den højtærede Minister, at er der en Fejl ved, at Venstre ikke har taget paa Finanslovene, men paa Tillægsbevillingslovene, saa har den foregaaende Regering i mangfoldige Sager gjort ganske det samme.

I øvrigt giver jeg den højtærede Finansminister ganske Ret i, at Bevillinger af den Art og Bevillinger, som fremgaar af Lovforslag, bør opføres paa Finansloven, men det er, som sagt, ikke en Fremgangsmaade, der har været brugt tidligere. Det er altsaa ikke Venstre, der har brudt nye Veje ved at tage det paa Tillægsbevillingsloven, det var en Form, der i mangfoldige Forhold blev brugt ogsaa tidligere.

Det ærede Medlem Hr. Rode udtalte, at han med Interesse havde læst, hvad jeg har sagt, men han forstod ikke, hvorfra jeg havde det, for han sad dog i Finansudvalget ved Siden af mig. Det er ganske rigtigt, men jeg har ved denne Sag gjort, som jeg plejer at gøre: Naar der er noget, jeg mener skal undersøges, eller noget, jeg skal have med at gøre, saa ser jeg paa det, og samtidig med at jeg ser paa det, søger jeg at faa Underretning om, hvorledes Forholdene ligger, og derigennem har jeg faaet de Oplysninger, jeg her har brugt, og som jeg synes var ret interessante, og det lader ogsaa til, at de i hvert Fald er faldet det højtærede Regeringsparti noget